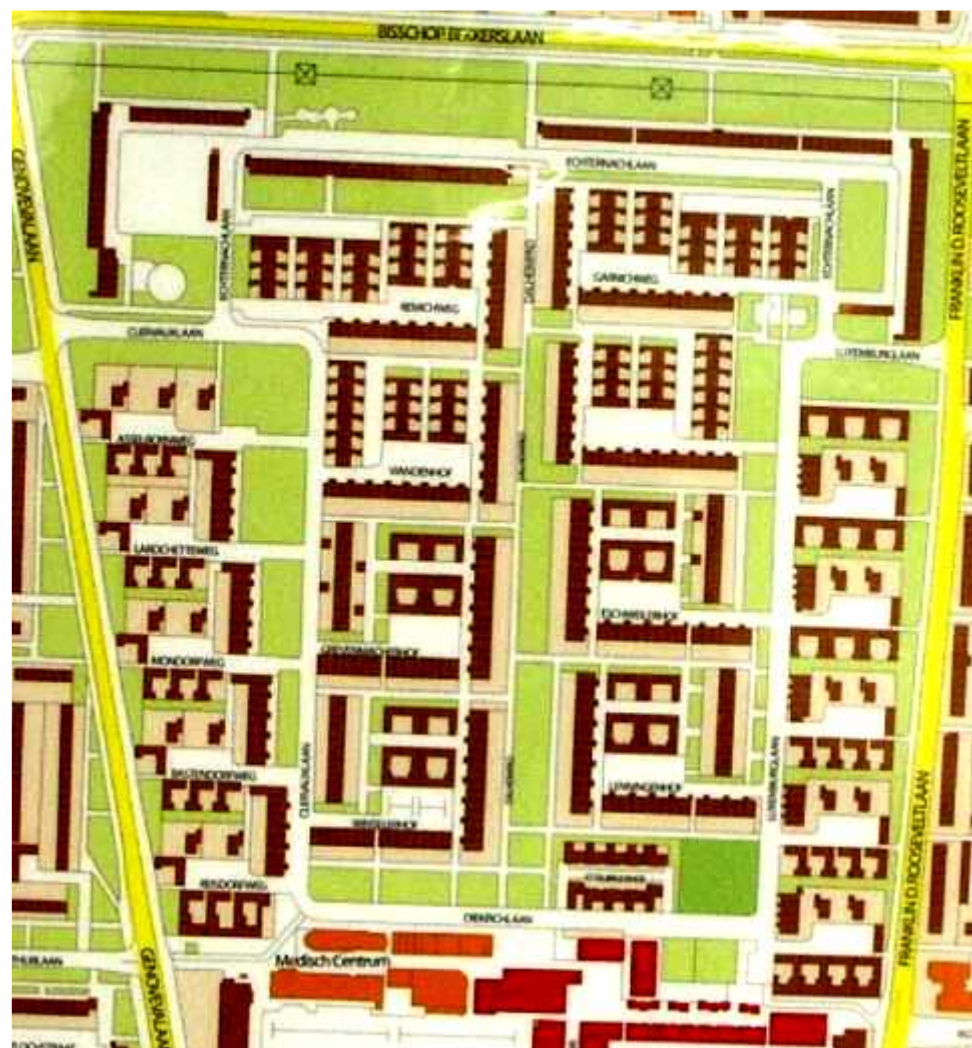

Woonwijk 't Hool, 1972

Architectenbureau Van den Broek en Bakema

In 1962 is door een aantal medewerkers van Philips Natlab de stichting Wijk en Huis opgericht. Zij hadden voor ogen een woonwijk te realiseren die huisvesting zou bieden aan een menging van sociale klassen. Zij zochten contact met het architectenbureau Van den Broek en Bakema om deze woonwijk tot stand te kunnen brengen. In 1972 was hun wijk verwezenlijkt.

De buurt wordt aan de noordzijde begrensd door de Bisschop Bekkerslaan, aan de westzijde door de Genovevalaan, aan de oostzijde door de Franklin D. Rooseveltlaan en aan de zuidzijde door Winkelcentrum Woensel. Er zijn in totaal zo'n 1000 woningen gebouwd, waarvan ruim 500 laagbouwwoningen, verdeeld over 11 verschillende types. De rest van de woningen zijn flatwoningen aan de noordrand van de wijk, eveneens verdeeld in een aantal verschillende woningtypes. De hoogbouw en de laagbouw in het noordelijke deel van 't Hool zijn huurwoningen, de rest is particulier eigendom.

Gebiedsgerichte Welstandscriteria

Gebiedsgerichte welstandscriteria komen voort uit de gebiedseigen architectonische en stedenbouwkundige karakteristiek.

	BESCHRIJVING	CRITERIA	AANBEVELINGEN
<i>Bebouwing en omgeving</i>	<p>'t Hool ligt centraal in het stadsdeel Woensel en is ontwikkeld in samenhang met het winkelcentrum Woensel, dat ook door Van den Broek en Bakema is ontworpen. De buurt heeft een rationele, orthogonale structuur die typisch is voor de periode rond 1970. Van het onderliggende landschap is geen enkel spoor terug te vinden. Het verkavelingsprincipe lijkt nog het meest op een stempelplan. Aan weerszijden van de centrale groenzone, die kan worden beschouwd als de ruggengraat van het plan, is een reeks van ensembles gecreëerd die allen een vergelijkbare massaopbouw hebben: langs het groen een hoge strook, haaks daarop nog een hoge strook, vervolgens een hoge strook daar weer haaks op en in de ruimte tussen die drie stroken liggen lage (patio-)woningen. De noordelijke ensembles zijn vereenvoudigde varianten hierop. Per ensemble zijn twee tot vijf verschillende woningtypes toegepast. Aan de westzijde van de groenzone liggen de ensembles exact in elkaars verlengde, terwijl de ensembles aan de oostzijde ten opzichte van elkaar én ten opzichte van de westelijke ensembles telkens verspringen. Aan de uiterste oost- en westrand van 't Hool zijn andere stempels toegepast: ensembles van rijenwoningen, vrijstaande woningen en patiowoningen. Alle ensembles zijn via woonpaden en cul-de-sacs, meestal uitgevoerd als parkeerpleintjes met garageboxen, verbonden met de rondlopende buurtontsluitingsweg.</p> <p>Aan de noordzijde wordt de buurt begrensd door flats (één toren van 16 bouwlagen, de rest stroken van 8 bouwlagen) die deel uitmaken van het plan. Karakteristiek is ook de groenstructuur in 't Hool. Kenmerkend daarin zijn de noord-zuidgeoriënteerde groenzones; de centrale groenzone versmalt bloksgewijs, in het ritme van de stempels, van zuid naar noord, terwijl de groenzones langs de buurtontsluitingsweg van zuid naar noord een bloksgewijze verbreding kennen. Daarnaast is er het kleinschaliger openbaar groen dat binnen de verschillende clusters is ontworpen. Om een 'zachte' overgang van privé naar openbaar te waarborgen is</p>	<p>Nieuwe ontwikkelingen in de buurt moeten zich voegen naar de orthogonale structuur en alzijdig georiënteerd zijn. Nieuwbouw moet zich goed verhouden tot de bestaande bouw, zodat het totaal van de bestaande wijk en de aanvullende nieuwbouw een nieuw logisch geheel wordt. De noordzuidgeoriënteerde groenzones moeten daarbij vrij van bebouwing blijven, waardoor ze kunnen blijven functioneren als 'kapstok' voor de wijk.</p> <p>Bij bouwplannen die grenzen aan openbare ruimte dient met zorg om worden omgegaan met de overgang tussen openbaar en privé.</p>	<p>Om het groene karakter van de wijk te ondersteunen zou er altijd enige afstand moeten blijven tussen bebouwing en de erfgrans. De ruimte die dan vrij blijft zou dan aangeplant kunnen worden (geen bestrating toepassen). Dit geldt met name aan de achter- en zijkanten die grenzen aan openbare ruimte en waar geen '2-meterstrook' is aangelegd.</p> <p>De overgangselementen tussen openbaar en privé worden hooggewaardeerd. Hier zou extra zorg naar uit moeten gaan.</p> <p>Elk bouwplan zou vergezeld moeten gaan van een toelichting waaruit blijkt hoe het ontwerp zich tot de oorspronkelijke architectuur</p>

	<p>rond een aantal woonblokken een circa 2 meter brede strook privégrond voorzien van beplanting. Deze strook wordt beheerd door een stichting (Stichting Gemeenschappelijke Voorzieningen 't Hool).</p> <p>Voor de overgangen tussen privé en openbaar zijn specifieke details toegepast, zoals onder andere de betonplaatjes naast de voordeuren van de drive-inwoningen en de gemetselde bloembakken als begrenzing van de voortuin bij de rijenwoningen.</p> <p>'t Hool kent geen lange doorgaande verkeerslijnen. De uitzonderingen hierop zijn het pad langs de centrale groenzone en het pad aan de voorzijde van de woonblokken direct ten westen van deze groenzone.</p>		verhoudt.
Bebouwing op zich	<p>Er zijn binnen het plan 6 (laagbouw-)woningtypologieën te onderscheiden: de vrijstaande woning, de rijenwoning, de splitlevel-bajonetwoning, de drive-inwoning, de patiowoning en de rug-aan-rugwoning. Daarbij zijn van de rijenwoning en de patiowoning vanuit een basisconcept meerdere varianten gebouwd. Voor al deze woningen is uitgegaan van dezelfde kubistische architectuur in dezelfde materialen, met dezelfde kleurtoepassing en dezelfde detaillering.</p> <p>Karakteristiek voor alle blokken is de doorgaande horizontale belijning die in verschillende hoedanigheden voorkomt. Zo zijn er boeiboorden, betonnen lateien, balkonmuren en pergola's ingezet om de woningen te binden tot grotere eenheden. Wat ook een rol speelt in de horizontaliteit van de wijk is de gevelopbouw van, met name, de rijenwoningen. Elke bouwlaag heeft zijn eigen compositie met puien en 'solitaire' ramen, daarnaast is er een standaard raam (dubbel draairaam, ofwel stolpraam) in diverse strenge ritmeringen toegepast.</p> <p>De hoogbouw is op te vatten als een combinatie van galerijflat en splitlevelwoningen, een concept waarin veel verschillende woningtypes van verschillende grootte zijn gerealiseerd. Aan de galerijkant zijn duidelijk de 'woonstraten' te onderscheiden die telkens drie bouwlagen ontsluiten. Aan de andere zijde bevinden zich balkons die in de jaren '90 zijn aangebracht ter vervanging van de originele balkons. De nieuwe balkons passen met hun gebogen vorm niet bij de vormtaal van de wijk en datzelfde geldt eveneens voor de frivole afdaken boven de balkons op de bovenste verdieping.</p> <p>Verspreid over de wijk zijn garageboxen gebouwd. Deze sluiten in vormgeving volledig aan op de architectuur van de wijk.</p>	<p>Ieder bouwplan moet zijn geïnspireerd op de architectuur van de buurt en gerelateerd zijn op de specifieke vormgeving van de woning waar dat bouwplan betrekking op heeft.</p> <p>De horizontale expressie van de woningblokken mag in geen geval worden doorbroken door individuele bouwplannen.</p> <p>Bij aanpassingen aan de hoogbouw dient gestreefd te worden naar het terugbrengen van horizontaliteit.</p>	<p>Ieder bouwplan zou vergezeld moeten gaan van een toelichting waaruit blijkt hoe het ontwerp zich tot de oorspronkelijke architectuur verhoudt.</p>

<p>Materiaal Detaillering Kleur</p>	<p>Het materiaalgebruik is voor alle woningtypes hetzelfde. Er is sprake van soberheid in materiaal- en kleurgebruik, maar ook in detaillering.</p> <p>Karakteristiek voor alle woningen zijn de boeiboorden. Bij lage bouwmassa's bestaan deze uit 4 houten delen, afgewerkt met een zinken daktrim van 40 mm (inmiddels veelal vervangen door aluminium). Hoge bouwmassa's hebben een boeiboord van 5 houten delen met zinken (aluminium) daktrim van 40mm.</p> <p>Een afwijkende dakrand is toegepast bij de carports aan de voorzijde van de splitlevel-bajonetwoningen. In plaats van een boeiboord is daar het dakleer met een houten kraallat omgezet. De meeste daken zijn echter inmiddels voorzien van een aluminium daktrim.</p> <p>Eveneens karakteristiek zijn de doorlopende betonnen lateien met een sparing ten behoeve van zonwering.</p> <p>Wat het kleurgebruik betreft valt de donkerbruine, bijna zwarte, matte afwerking van al het hout op. De consequente toepassing van de kozijnen en boeiboorden in deze kleur draagt enorm bij aan de beleving van de eenheid van de wijk en gaat daarbij voorbij aan de individuele woningtypes.</p>	<p>Bij wijzigingen en toevoegingen aan de woningen moeten de materialisering, kleurgebruik en detaillering gevolgd worden van het oorspronkelijke ontwerp.</p> <p>Ten aanzien van de detaillering en de bruinzwarte afwerking van boeiboorden geldt dat hier niet van mag worden afgeweken.</p> <p>Een uitzondering kan worden gemaakt wanneer voor een complete rij woningen een afwijkend kleurenvoorstel wordt ingediend, waarbij dan in elk geval sprake moet zijn van een donkere, sobere, terughoudende kleur.</p> <p>Een andere uitzondering kan worden gemaakt voor het in een afwijkende kleur schilderen van draaiende delen.</p>	<p>In het verleden zijn bij een aantal individuele woningen de kleuren van boeiboorden, kozijnen of ramen gewijzigd in wit, crème of een afwijkende kleur bruin.</p> <p>Overwogen zou moeten worden om bij deze woningen de boeiboorden, kozijnen en ramen weer terug te brengen in de originele kleur. Aangezien het oorspronkelijk toegepaste product niet meer verkrijgbaar is, kan beits worden toegepast in de mengverhouding 90% noten en 10 % ebben.</p> <p>Hoewel de voorkeur uitgaat naar een afwerking in zijdeglans kan ook worden gekozen voor glanzend: dit is duurzamer en krijgt na verloop van tijd toch een matte uitstraling.</p> <p>Voor wat betreft de carports zou gestreefd moeten worden naar handhaving, dan wel terugbrengen van de oorspronkelijke</p>
--	---	---	--

		<p>detaillering van de dakrand.</p> <p>Ieder bouwplan zou vergezeld moeten gaan van een toelichting waaruit blijkt hoe het ontwerp zich tot de oorspronkelijke architectuur verhoudt.</p>
--	--	---

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie

Objectcriteria

Naast de criteria die direct worden ontleend aan de gebiedseigen architectonische en stedenbouwkundige karakteristiek gelden er voor een aantal typen bouwwerken nog aanvullende criteria. Hieronder staan de verschillende objecten beschreven die voor 't Hool relevant zijn.

a. Aan- en uitbouwen

Een veel toegepaste mogelijkheid om het woonoppervlak te vergroten is een aan- of uitbouw. Die kan in hoge mate het woongenot vergroten, maar ook de invloed op de woonomgeving kan zeer groot zijn, vooral als wordt gebouwd aan de voorgevel of in een zijtuin grenzend aan het openbaar gebied.

Uiteraard is het bestemmingsplan in eerste instantie bepalend of een dergelijke verbouwing gerealiseerd kan worden.

In 't Hool hebben de meeste woningtypes standaard een uitbreiding, in de vorm van een berging, aan de voorzijde. Bij de overige woningtypes heeft een incidentele uitbreiding een grote invloed op de plasticiteit van het bouwblok zelf en op het openbaar gebied. Initiatieven zullen worden voorgelegd aan de welstandscommissie die het plan toetsen op de gebiedsgerichte criteria zoals hierboven zijn beschreven.

Een aan- en uitbouw aan de **zijgevel** is onder beperkende voorwaarden vergunningvrij te realiseren en is dan niet onderhevig aan een welstandstoets.

Zodra een aan- of uitbouw aan de zijgevel daar niet aan voldoet en derhalve licht-vergunningplichtig is voldoet het in elk geval aan redelijke eisen van welstand indien:

- ◆ de voorgevel ervan tenminste 2 meter terug ligt ten opzichte van de voorgevel van de woning en
- ◆ de achtergevel minimaal 50 cm terugligt ten opzichte van de achtergevel van de woning of maximaal 3 meter (bij een gelijkblijvende breedte) doorsteekt ten opzichte van de achtergevel van de woning en
- ◆ de hoogte aan alle zijden maximaal 3,5 m bedraagt en
- ◆ het dak plat is en uitgevoerd is met een boeiboord overeenkomstig de standaard boeiboord in 't Hool ((4 houten delen (40 cm) met 4cm hoge daktrim) en
- ◆ de gevels van de aanbouw verwantschap vertonen met de architectuur van het hoofdgebouw en
- ◆ de toe te passen materialen, kleuren en detaillering dezelfde zijn als die van het hoofdgebouw.

Indien de voor- en/of de zijgevel van een dergelijke aanbouw direct grenst aan het openbaar gebied, is de architectonische expressie ervan van wezenlijk belang voor de kwaliteit van de openbare ruimte. In dat geval zal een ontwerp altijd worden voorgelegd aan de welstandscommissie.

Een aanbouw aan de **achtergevel** is zeer gewild en komt in zeer veel uitvoeringen voor. Een dergelijk bouwwerk heeft over het algemeen weinig invloed op de openbare ruimte, maar wel op de bezonning van de eigen tuin of die van de burens. Ook voor die gevallen heeft de wetgever voorwaarden opgesteld waaronder deze vergunningvrij kunnen worden gerealiseerd.

In het geval dat voor een uitbouw aan de achtergevel een lichte bouwvergunning moet worden aangevraagd, voldoet deze in ieder geval aan redelijke eisen van welstand indien:

- ◆ niet gelegen naast openbaar gebied en
- ◆ de hoogte maximaal 3,5 m en de diepte maximaal 4 m bedraagt en
- ◆ het bouwwerk wordt voorzien van een plat dak met een boeiboord overeenkomstig de standaard boeiboord in 't Hool ((4 houten delen (40 cm) met 4cm hoge daktrim) of
- ◆ een flauw hellend volledig doorzichtig dak en
- ◆ materiaalgebruik en kleuren gelijk zijn of harmoniëren met die van het hoofdgebouw;
- ◆ bij toepassing van een flauw hellend doorzichtig dak de zijmuren, voor zover deze op de perceelsgrens worden gebouwd, horizontaal worden beëindigd zodat burens niet worden belemmerd in hun keuze voor een bepaald type dak;
- ◆ bij toepassing van een lichtstraat op een plat dak deze tenminste 50 cm van de perceelsgrenzen wordt beëindigd.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie

b. Tuinhuisjes , bergingen en overkappingen

Er blijkt de laatste jaren een vrij grote behoefte te bestaan aan vrijstaande bergingen, tuinhuisjes en overkappingen en vele fabrikanten voorzien daarin. Zij bieden een grote verscheidenheid aan uitvoeringen die vaak geschikt zijn voor zelfbouw.

Meestal worden deze bouwwerken vrijstaand in de tuin geplaatst en hebben weinig invloed op hun omgeving, vooral niet zolang ze niet zichtbaar zijn vanaf openbare gebied.

Dit soort bijgebouwen is dan ook als vergunningsvrij aangemerkt tot een grootte van maximaal 30 m² en een hoogte van 3 meter en onder beperkende voorwaarden met betrekking tot de situering.

Voldoet een dergelijk bijgebouw daar niet aan en is het dus licht-vergunningplichtig dan voldoet het aan redelijke eisen van welstand, indien:

- ◆ niet hoger dan 3 m en
- ◆ niet groter dan 40 m² en
- ◆ voorzien van een plat dak en
- ◆ meer dan 3 m uit de erfgrans met het openbaar gebied en
- ◆ eventuele zijwanden zijn uitgevoerd in hetzelfde materiaal als het hoofdgebouw dan wel in echt hout, uitgevoerd in rabatdelen of gepotdekselde, gekantrechte delen.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

c. Veranderingen aan gevels zonder uitbreiding

De onderstaande werkzaamheden zijn in veel gevallen op zich vergunningvrije activiteiten en kunnen slechts repressief door de welstandscommissie worden getoetst. Dit houdt in dat beoordeeld zal moeten worden of de gerealiseerde wijzigingen in ernstige mate in strijd zijn met redelijke eisen van welstand. Is dat het geval, dan kan een aanschrijvingsprocedure worden gestart.

Het is soms dan ook zeer aan te bevelen om op vrijwillige basis voor dit soort werkzaamheden vooraf schriftelijk dan wel mondeling advies te vragen bij de welstandscommissie. Dit voorkomt eventuele moeilijkheden achteraf.

c.1. Schilderen en opnieuw voegen van gevels

Uit de toelichting op de Woningwet 2003 blijkt ondubbelzinnig dat het schilderen van een gevel niet kan worden gezien als bouwen. Het kan daarom ook niet worden aangemerkt als een vergunningplichtige activiteit.

Het wijzigen van de kleur van een individuele woning zal echter van grote invloed zijn op de architectuur van die woning en daarmee op het beeld van de openbare ruimte. Dit geldt des te meer als de woning, zoals in 't Hool, deel uitmaakt van een blok of een complex, omdat dan de eenheid in architectuur en het stedenbouwkundige beeld in veel gevallen ernstig kan worden verstoord.

Aangezien de eenheid van 't Hool voor een groot deel te danken is aan de consequente toepassing van dezelfde baksteen zal het schilderen van een gevel in alle gevallen leiden tot een onacceptabele situatie en ernstige strijd met redelijke eisen van welstand.

Voor het schilderen van de met hout betimmerde gevels is het zeer aanbevelenswaardig om vooraf bij de welstandscommissie te informeren of het schilderen zal leiden tot een situatie die in ernstige mate in strijd is met redelijke eisen van welstand. Gelet op de consequente kleurstelling in 't Hool zal het toepassen van een kleur die niet binnen het bruinzwarte spectrum valt gemakkelijk leiden tot een onacceptabele situatie wanneer dat bij een individuele woning geschiedt. In geval er bloksgewijs een afwijkende kleur wordt toegepast dient in elk geval een donkere, sobere, terughoudende kleur te worden gekozen. Om problemen te voorkomen verdient het aanbeveling om met ieder voorstel de welstandscommissie te raadplegen.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief van de welstandscommissie.

c.2. Vervangen van kozijnen

Het aanbrengen, dichtmaken of vervangen van kozijnen of het wijzigen van de indeling en afmetingen ervan levert over het algemeen niet veel problemen op zolang de veranderingen passen bij het karakter van het gebouw. Een punt van aandacht daarbij is het vervangen van houten kozijnen door die van kunststof of aluminium. In de voorgevel en de naar de weg of openbaar groen gekeerde zijgevel is dit overigens wel degelijk een vergunningplichtige handeling. Maar ook in de vergunningsvrije situatie kan naderhand blijken dat een dergelijke wijziging meer dan aanvaardbare afbreuk doet aan het beeld van de architectuur van het gebouw en de omgeving. Dat heeft dan vooral te maken met de verhouding tussen open en gesloten delen, reliëf en geleding van gevel en licht- en schaduwwerking, kleuren en toegepaste materialen, vooral ten aanzien van puivullingen. Wijzigingen daarin kunnen een aanzienlijke invloed hebben op het straatbeeld.

Het is dan ook altijd aan te raden om tevoren advies te vragen bij de welstandscommissie om procedures en ingrepen achteraf te voorkomen.

Er moet daarbij met de volgende richtlijnen worden rekening gehouden:

- ◆ Houten kozijnen moeten bij voorkeur worden vervangen door nieuwe houten exemplaren, met gelijke indeling en detaillering. Een kleine aanpassing in de profilering ten behoeve van dubbel glas is denkbaar.
- ◆ Vervanging van houten kozijnen door kunststof of aluminium is in beginsel af te raden. Echter, door voortschrijdende technische ontwikkelingen worden de verschillen tussen houten kozijnen enerzijds en kunststof en aluminium kozijnen anderzijds steeds geringer. Het toepassen van dergelijke kozijnen is in elk geval acceptabel wanneer vanaf openbaar terrein met het blote oog niet waarneembaar is dat geen hout is toegepast.

- ◆ Met name in de appartementengebouwen is de eenheid en samenhang in de vormgeving van het gebouw van groot belang. Niet alleen voor het gebouw op zich maar ook voor de omgeving. Individuele vervanging van kozijnen door afwijkende types en/of materialen kan aan dat beeld grote afbreuk doen. In dit soort gevallen is altijd een totaalpak, die recht doet aan het oorspronkelijke beeld, een eerste vereiste.
- ◆ Het aanbrengen van ventilatieschuiven bij kozijnvervanging levert vaak een lelijk en afwijkend beeld op. Het toepassen van dergelijke schuiven is toegestaan indien ze in een donkere kleur zijn uitgevoerd, bij voorkeur de kleur van kozijn en boeiboord.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

d. Dakopbouwen

Een dakopbouw op een woning met een platdak is altijd regulier-vergunningplichtig.

Indien het bestemmingsplan een dergelijke oplossing mogelijk maakt, voldoet een ontwerp aan redelijke eisen van welstand indien:

- ◆ er sprake is van een herhaling van een ontwerp op hetzelfde woningtype en dat minder dan 3 jaar daarvoor is goedgekeurd of
- ◆ als er sprake is van een vooraf door de architect van het woningblok ontworpen en goedgekeurde dakopbouw. Daarvan is sprake bij de splitlevel-bajonetwoningen aan onder meer de Clervauxlaan en de Luxemburglaan.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

e. Erfafscheidingen

Voor de meeste erfafscheidingen is geen bouwvergunning meer nodig. Bij hoekwoningen worden zij echter vaak toegepast om de tuin af te scheiden van het openbare gebied en liggen dan ook meestal in of voor de rooilijn. Zijn zij daarbij ook nog hoger dan 1 meter dan is een vergunning nodig en moeten zij voldoen aan redelijke eisen van welstand.

Vooral dit soort erfafscheiding is vaak zeer bepalend voor de woonomgeving en het straatbeeld en leidt dan ook niet zelden tot klachten. Grove, niet-duurzame en snelverwerende materialen, zoals betonplaten, vlechtschermen, ongekantrechte schaaldelen en dergelijke zijn in dit soort situaties ontsierend en voldoen dan ook niet aan redelijke eisen van welstand. Ten aanzien van erfafscheidingen achter de voorgevelrooilijn, die grenzen aan openbaar gebied en in het bijzonder aan de centrale groene zone in de buurt zijn bovengenoemde oplossingen in ernstige mate in strijd met redelijke eisen van welstand.

Een erfafscheiding voldoet in elk geval aan redelijke eisen van welstand indien zij bestaat uit:

- ◆ hagen of andersoortige begroeiing;

- ◆ volledig begroeide gazen hekwerken;
- ◆ een overwegend transparante afscheiding, bijvoorbeeld stalen spijlen of houten lamellen (in de donkere kleur van de boeiboorden), al dan niet geplaatst op een maximaal 1 m hoog muurtje, met eventueel penanten, van dezelfde (bak)steen als de woning.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

f. Zonnecollectoren

Steeds vaker worden zonnecollectoren en fotovoltaïsche cellen toegepast. Bij nieuwbouw kan en moet eigenlijk hiermee al in de ontwerpfase worden rekening gehouden zodat de collector een geïntegreerd onderdeel worden van het gebouw. Bij bestaande gebouwen kan de zonnecollector als losse toevoeging echter een storend element vormen, vooral omdat de keuzevrijheid voor de plaats wordt beperkt in verband met de vastliggende stedenbouwkundige oriëntatie en de doorgaans reeds in gebruik zijnde plaats voor de installatie. Het is dan ook soms niet te voorkomen dat een zonnecollector aan de straatzijde moet worden geplaatst. Zonnecollectoren en fotovoltaïsche cellen zijn in vrijwel alle gevallen vergunningvrij. Zo niet dan zijn zij licht-vergunningplichtig en voldoen zij in elk geval aan redelijke eisen van welstand, indien:

- ◆ geplaatst op platte daken, geheel gelegen binnen een hoek van 20 graden vanaf de naar het openbare gebied gekeerde dakranden;
- ◆ de kleur van de collector of paneel neutraal grijs is;
- ◆ bij aanbrengen aan de straatzijde plaats en afmetingen worden gekozen overeenkomstig de als eerste onder redelijke eisen van welstand aangebrachte collector op het desbetreffende woningblok.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

g. (Schotel)antennes

Ook antennes en schotels voor satellietontvangst zijn technische toevoegingen aan gebouwen en dragen nooit bij aan het uiterlijk van het gebouw en de openbare ruimte. Zij dienen dan ook zo onopvallend mogelijk te worden aangebracht en liever nog onzichtbaar.

Het beleid van de gemeente Eindhoven met betrekking tot antennes ten behoeve van mobiele telecommunicatie is vastgelegd in een aparte beleidsnota, waarnaar hier wordt verwezen.

Antennes tot een hoogte van 5m gemeten vanaf de voet, zijn vergunningsvrij en dus ook welstandsvrij. Hogere antennemasten zullen steeds op zichzelf en in relatie tot hun omgeving moeten worden beoordeeld. Belangrijke factoren zijn dus het uiterlijk van de mast, bijvoorbeeld telescoop- of vakwerkmast, en de zichtbaarheid vanaf de openbare weg.

Een schotelantenne aan de voorgevel is doorgaans lichtvergunningplichtig, maar is over het algemeen in ernstige mate in strijd met redelijke eisen van welstand, vanwege het versturende effect ervan op de architectuur van de woning op zichzelf en op de architectuur en de ritmiek van het totale bouwblok en betekent daarmee ook een ernstige verstoring van het beeld van de openbare ruimte. Dit houdt in dat zonder vergunning gerealiseerde schotelantennes na plaatsing aan de voorgevel in strijd zijn met de Woningwet en dat een aanschrijvingsprocedure zal worden gestart.

In de gevallen dat er aantoonbaar geen andere mogelijkheid is dan montage aan de voorgevel, dient de schotel te voldoen aan:

- ◆ de diameter maximaal 60 cm en
- ◆ de schotel geheel transparant dan wel tenminste 50% geperforeerd, of anderszins effectief onopvallend gemaakt.

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.

h. Masten voor mobiele telefonie en andere antennes

Voor deze categorie bouwwerken zijn criteria opgenomen in de nota "Aanvullend antennebeleid".

Indien er sprake is van een bijzondere situatie, een architectonische meerwaarde of als kan worden getwijfeld aan de toepasbaarheid van bovenstaande criteria, kan hieraan worden voorbij gegaan, na een positief advies van de welstandscommissie.